

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/54/2019
Identifikačné číslo spisu:	7615010586
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7615010586.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného P. W. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. septembra 2019 v Bratislave dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Sabíny Hodoňovej, PhD., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 27. júna 2016, sp. zn. 8To/63/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. W. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) z 21. marca 2016, sp. zn. OT/67/2015 bol obvinený P. W. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 8. augusta 2015 v čase o 03,50 hod. v Levoči, po ulici Za Sedriou a následne po križovatke na cestu I/18 v smere na Spišský Hrhov, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Kia Ceed, evidenčné číslo: LE XXXU., pričom o 03,50 hod. bol v Spišskom Hrhove na zastávke SAD autobusov zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Levoča a po tom, čo bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu, túto sa nepodarilo vykonať, pretože nedostatočne plnil pokyny hliadky PZ a po zákonnej výzve, aby sa podrobil lekárskeму odberu krvi na zistenie alkoholu v krvi, napriek tomu, že tým nebolo ohrozené jeho zdravie, tejto výzve nevyhovel a odberu krvi sa odmietol podrobiť.

Okresný súd uložil obvinenému P. W. podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Podľa 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu mu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní šesť rokov.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach preskúmal a následne, dňa 27. júna 2016, sp. zn. 8To/63/2016, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Dňa 20. mája 2019 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Sabíny Hodoňovej, PhD., ktoré bolo následne doplnené podaním z 31. mája 2019.

V podanom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por. Porušenie práva na obhajobu videl v tom, že krajský súd mu odňal právo na spravodlivé prejednanie veci pred súdom, keď odôvodnil len vierohodnosť výpovede príslušníkov PZ a zároveň opomenul okolnosti svedčiace pre vierohodnosť výpovede obvineného a jeho matky. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietal, že v konaní pred okresným súdom nebolo zistené, že sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou, ani sa neodmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi. Podľa názoru dovolateľa tým, že využil svoje právo nevypovedať, sa automaticky neodmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré má za následok naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. Poukázal tiež na rozpory medzi zápisnicou z pojednávania a skutočným prednesom svedkov na pojednávaní, ktoré boli zachytené nahrávacím zariadením. Na podklade týchto skutočností obvinený navrhol podanému dovolaniu vyhovieť a po zrušení napadnutých rozhodnutí vec vrátiť okresnému súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves s tým, že rozhodnutia nižších súdov považuje vzhľadom na správne zistený skutkový stav za správne a zákonné, preto navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 30. augusta 2019.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

K dovolaciemu dôvodu uplatnenému obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. považuje najvyšší súd za potrebné vo všeobecnosti uviesť, že právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Je jedným zo základných práv obvineného, ktoré je zakotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy a čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a zásada práva na obhajobu je upravená aj v § 2 ods. 9 Tr. por. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli objasnené všetky skutočnosti svedčiace v prospech obvineného, aby páchatel bol odsúdený len za to, čo spáchal. Právo na obhajobu sa vzťahuje na celé konanie, a preto jeho porušenie je aj dôvodom na podanie dovolania (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.). Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

Pokiaľ ide o obvineným namietané vyhodnotenie svedeckých výpovedí príslušníkov PZ, takúto námietku nemožno úspešne podať v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011). Súd vykonávajúci dokazovanie vo veci čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný ani návrhmi strán či ich názormi. Je výlučne na jeho zväžení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numeratur). Dovolací súd teda nie je oprávnený preskúmať skutkový stav ako taký, ani prehodnocovať rozsah vykonaného dokazovania, či dôkazy samotné (okrem ich zákonnosti).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietat, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014 - II.).

Obvinený v podanom dovolaní namietal hodnotenie dôkazov, najmä svedeckých výpovedí. Všetky tieto námietky sú však tzv. námietkami skutkovými, t. j. námietkami vzťahujúcimi sa k správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu, ktorý však dovolací súd pri dovolaní podanom obvineným nemôže v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/, časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať ani meniť. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Na základe uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.